

Vzdálených
světů hlas,
z radarů
volá nás,
volá nás,
sluncí stín,
Ikarův
já jsem syn

Lithiových sluncí zář,
města v hloubkách zakletá.
Marně hledáš ptačí tvář
na stříbrných raketách.

Matko má,
stárneš nám,
tvůj syn vzlét
ke hvězdám,
ke hvězdám
sestrám tvým
tisíc let
vzdáleným.

Září nebe z neónů,
výtah stoupá na Měsíc.
Prázdné věže bez zvonů,
kde jsou hnízda holubí.

Sám každý sám,
musí nést kámen do vrchů, kde svítá.
Sám každý sám,
hvězdu svou ráno do dlaní si chytá.
Sám každý sám,
sám každý sám.

Sám každý sám,
musí nést kámen do vrchů, kde svítá.
Sám každý sám,
hvězdu svou ráno do dlaní si chytá.
Sám každý sám,
sám každý sám.

Vzdálených
světů hlas,
z radarů
volá nás,
volá nás,
sluncí stín,
Ikarův
já jsem syn

Dvaadvacet století
řekám zpíval stařec mráz.
Hříchy prvních početí,
hříchy Kainů žijí v nás.

Sám každý sám,

musí nést kámen do vrchů, kde svítá.
Sám každý sám,
hvězdu svou ráno do dlaní si chytá.
Sám každý sám,
sám každý sám.